

Върви той изъ пѣтя и събира нови прѣчки и ги хвър-
га на гърба си. А бабата едва го застига. Най-послѣ стигна-
ха у бабини и Стойко остави дървата право на дървника.

Бабата му благодари и го изпрати съ голѣми благосло-
вии въ живота му.

Връща се той отново въ гората уморенъ, ала веселъ,
защото помогналъ на старата баба. Навлѣзе въ една полян-
ка и почна да търси гъби. Обиколи полянката, но малко
гъби намѣри.

Тръгна да търси друга полянка, дано поне тамъ намѣ-
ри гъби. И наистина на новата полянка имаше много гъби,
та Стойко скоро напълни кошничката и торбичката си.

По едно врѣме нѣкакъвъ гласъ достига до ушитѣ му.
Той се стрѣсна и скочи веднага да види да не е нѣкой вълкъ.